

Recés d'Advent

ditació-contemplació, sinó més experimental. Ha estat dividit en tres tallers o espais de pregària: «Juguem per arribar a Déu», dirigit per Anna Maria Agustí, «Fent loga, arribem a Déu», conduït per Teresina Vilà, i «El Nadal ens apropa a nosaltres i a Déu», moderat per Angelina Prenafeta.

La quarantena de persones que hem aplegat a les dependències del COF (Avinguda Blondel, 11, 3r), ens vam repartir segons les preferències de cadascú, fent una posada en comú al final. Uns i altres hem quedat molt satisfets i contents de l'experiència feta. Convertir el Nadal en Vida, fent present el Crist en la nostra quotidianitat, en tot el que fem, i a través de nosaltres mateixos.

Lourdes Gilgado

La Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social del Bisbat de Lleida ha celebrat recentment un recés, el qual ha estat organitzat per una de les seves entitats, el Centre d'Orientació Familiar (COF) de Lleida. Però no ha estat el típic recés, basat en una xerrada i un temps de me-

Assemblea de Càritas Diocesana

Capitar nous voluntaris, millorar la seva formació, augmentar les accions de sensibilització, de denúncia de les desigualtats i injustícia i intensificar el treball en xarxa per aconseguir més eficàcia són les principals prioritats de Càritas de Lleida per als pròxims tres anys, segons va aprovar el dissabte 14 de desembre l'Assemblea Diocesana.

Els responsables de Càritas Diocesana de Lleida van presentar el balanç de gestió dels darrers tres anys, així com els objectius per als propers en una trobada que va aplegar els delegats de les Càritas Parroquials (CP) en l'estatge social de la plaça Sant Josep i a la qual també va assistir el Sr. Bisbe.

L'assemblea també va renovar part dels membres del Consell. El bisbe Joan va cloure l'assemblea, manifestant que estava content perquè veu que «l'Església de Lleida té molta vida», i va agrair als voluntaris el seu esforç, encoratjant-los a seguir endavant i a no defallir.

AJUDANT A VIURE

Donem-los acollida fraterna

Es immigrants no deixen de ser notícia per molts motius no sempre fàcils d'objectivar, però per a l'Església són fills i filles de Déu i la consciència cristiana no ens permet mirar cap a un altre costat, ignorant-los, i menys amb l'argument que també els d'aquí en tenim, de problemes.

Potser que la intensitat de la immigració hagi minvat en els últims temps però sabem que arrancar-se de la família, desarrelar-se de la cultura pròpia, aprendre una llengua desconeguda, viure amb el sentiment que molts desconfien de tu, ha de suposar un bon patiment amb conseqüències difícils de valorar.

Gràcies a Déu són moltes les persones i grups cívic i eclesials sensibles que brinden als immigrants un tracte digne i humà donant-los ajuda. És de justícia reconèixer que la consciència social ha millorat molt a les nostres terres. Però encara hi ha molts que se'ls miren només amb curiositat, amb indiferència o amb recel. I he pogut comprovar en les trobades de la Visita Pastoral que hi ha cristians que també participen dels prejudicis comuns a la nostra societat.

En la Bíblia podem trobar missatges que ens donen llum i ens han de fer pensar. Freqüentment els immigrants són associats als orfes i a les viudes que, aleshores, eren considerats els grups més desprotegits. Invitaria a llegir alguns fragments del capítol 24 del Deuteronomi, entre els més significatius. Déu demana al seu poble actituds de justícia i, fins i tot, amor a l'immigrant (Lev 19,33).

D'altra part, coneixem molt bé les afirmacions de Jesús (Mt 25,31-46) identificant-se amb els qui tenen fam o set, els malalts, els nus, els presoners... i els forasters (immigrants).

Som, doncs, davant una realitat que també ha tractat moltes vegades la Doctrina Social de l'Església (cfr. *Gaudium et Spes* 66,68) i el Magisteri. Una realitat certament complexa que no podem deixar de banda i a la que només bastaria aplicar allò que anomenem misericòrdia i actuar en conseqüència, deixant-nos afectar personalment i identificant-nos amb aquests germans i la seva problemàtica.

Els immigrants han de trobar entre nosaltres una acollida digna i, si parlem de les comunitats de l'Església, una nova llar. Necessiten llocs on trobar-se i els nostres locals parroquials o escolars poden facilitar-los espais on compartir experiències i donar-se suport mútuament.

Cal obrir-los els nostres grups i celebracions o iniciatives catequètiques als immigrants cristians. Podem promoure espais de diàleg i pregària amb els cristians d'altres confessions. I, fins i tot, els immigrants de religió no cristiana haurien de poder trobar en nosaltres una mà estesa i la necessària consideració a les seves particularitats.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

XAVIER MORLANS

Relectura del Vaticà II

El II Simposi Internacional celebrat amb motiu dels 50 anys del Concili Vaticà II, organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC) i l'Arquebisbat de Barcelona, es titulava «L'Església del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, signe i instrument de la reconciliació». Mn. Xavier Morlans, professor de la FTC, el valora positivament perquè «es va configurar una visió diacrònica sobre l'origen i la funció de l'Església en el drama de la salvació al llarg de la història, vist des del protagonisme de la Trinitat».

Quina síntesi fa del Simposi?

Una relectura creativa del Concili, que curiosament coincideix molt amb la crida que fa el papa Francesc en la seva darrera exhortació de no adoptar el punt de vista de l'espai (sincronia) —quants som, quin poder tenim, quina visibilitat tenim—, sinó el punt de vista del temps (diacronia): quins processos hem de posar en marxa per a ser fidels al moviment de l'Església com a instrument de la unitat que Déu ofereix al món.

Algun accent especial?

Per exemple, sobre la litúrgia, el teòleg de l'Anselmià de Roma Andrea Grillo va exposar amb molta gràcia com en rigor no es pot parlar d'una essència del ritu, perquè el ritu és un esdeveniment nou cada vegada: la irrupció de Jesús ressuscitat en l'assemblea reunida.

Què vol dir...

Que l'Eucaristia no és un acte de pietat individual o d'exhibició del predicador, sinó un diàleg viu de Déu amb el seu poble, «on són proclamades les meravelles de la salvació i proposades sempre de nou les exigències de l'aliança» (*L'alegria de l'Evangelí*, n. 137). Us imagineu quin dinamisme brollaria de cada assemblea dominical si se celebrés amb aquest esperit?

Oscar Bardaji i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Maria i el camí fosc de la fe

A més de la narració sobre el naixement de Jesús, sant Lluç ens ha conservat també un petit detall preciós de la tradició sobre la infància —un detall en què traspua de manera singular el misteri de Jesús—: Jesús amb dotze anys al temple de Jerusalem.

Sant Lluç descriu la reacció de Maria a la paraula de Jesús amb dues afirmacions: «Els no van comprendre el que els havia dit»; i «La seva mare guardava totes aquestes paraules en el seu cor» (*Lc 2,50-51*). La paraula de Jesús és massa gran de moment. També la fe de Maria és una fe *en camí*, una fe que repetidament es troba en la foscor i, travessant la foscor, ha de madurar. Maria no entén la paraula de Jesús, però la guarda en el seu cor i allí la fa arribar de mica en mica a la maduresa.

Sempre de nou les paraules de Jesús són més grans que la nostra raó. Sempre de nou superen la nostra intel·ligència. La temptació de reduir-les, de manipular-les per fer-les entrar en la nostra mesura, és comprensible. Precisament, la humilitat de respectar aquesta grandesa que, amb les seves exigències, sovint ens supera, forma part de l'exegesi justa. Però Jesús ens considera capaços de grans coses.

Creure significa sotmetre's a aquesta grandesa i créixer a poc a poc cap a aquesta. Maria és presentada per Lluç molt conscientment com aquella que creu de manera exemplar: com la gran creient i com la imatge de l'Església que guarda la Paraula en el seu cor i la transmet.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

Los mejores maestros de gramática

El lenguaje es el mejor juguete que podemos darle a un niño. Es muy curioso comprobar que todos los padres, y especialmente las madres, parece que siguen un código o reglamento preestablecido cuando se comunican con sus hijos. Así, el lenguaje adulto dirigido al niño de 6 meses a 10 años de edad difiere sensiblemente del lenguaje dirigido por el adulto a otro adulto.

También las madres se expresan con una articulación y vocalización más cuidada cuando se dirigen a su hijo. El lenguaje que utilizan es de menor complejidad y muy bien construido desde el punto de vista gramatical (aunque la mayoría de las madres no sean conscientes de ello).

La función principal del lenguaje materno es la de enriquecer y estimular el conocimiento del niño. Cuando la madre habla a su hijo utiliza gran cantidad de frases interrogativas para, de esta forma, provocar abundantes respuestas del niño. Algo similar sucede con los padres varones aunque, no obstante, se observa en ellos una menor capacidad de comprender el lenguaje de sus hijos en comparación con las madres. Pero todos, madres y padres, estamos favoreciendo continuamente el desarrollo del lenguaje infantil, como monitores lingüísticos de los hijos.

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

PROGRAMA DEL PAPA FRANCESC

L'alegria de l'Evangelí

Des de l'inici del seu pontificat, hi havia la pregunta sobre el programa del papa Francesc com a bisbe de Roma. Amb aquesta Exhortació apostòlica, publicada en la clausura de l'Any de la Fe (24/11/2013), tenim la resposta: d'una banda, es recullen els treballs del Sínode sobre la Nova Evangelització d'octubre de 2012 —tot i que força austerament, ja que només se citen 28 proposicions de les 58 sinodals!—; i, d'altra banda i amb més força, vol «expressar les preocupacions que el mouen en aquest moment concret de l'obra evangelitzadora de l'Església» (n. 16).

D'aquí sorgeix l'índex de les qüestions que tracta, que són tot un programa i que converteixen aquest text en excepcional pel seu caràcter clar i proper, tant a nivell de contingut com de to, a través de set temes: la reforma de l'Església en clau missionera; les temptacions dels agents pastorals; l'Església com a totalitat del Poble de Déu; l'homília; la inclusió social dels pobres; la pau i el diàleg social; i les motivacions espirituals per a la tasca missionera (n. 17).

Noti's la gran novetat, en presentar aquest programa, com és l'afirmació sobre la importància dels bisbes diocesans, ja que «no és convenient que el Papa reemplaci els episcopats locals en el discerniment de totes les problemàtiques que es plantegen en els seus territoris. En aquest sentit, percebo la necessitat d'avançar en una saludable *descentralització*» (n. 16). Un signe ben palès de l'esperit col·legial d'aquest programa!

Dr. Salvador Pié
Expert nomenat pel Papa del Sínode sobre la Nova Evangelització

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 20. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [1Sa 15,16-23 / Sl 49 / Mc 2,18-22]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.
- 21. ■ Dimarts** [He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259).
- 22. ■ Dimecres** [1Sa 17,32-33.37.40-51 / Sl 143 / Mc 3,1-6]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.
- 23. □ Dijous** [1Sa 18,6-9;19,1-7 / Sl 55 / Mc 3,7-12]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora; sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu.
- 24. □ Divendres** [1Sa 24,3-21 / Sl 56 / Mc 3,7-12]. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors.
- 25. □ Dissabte** [Ac 22,3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,13-19]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc (Fets 9,1-22); sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. mr.
- 26. ■ † Diumenge vinent**, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 9,1-4 / Sl 26 / 1Cr 1,10-13.17 / Mt 4,12-23 (o bé: Mt 4,12-17)]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I).

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.»

El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

Joan Baptista, herald del Crist, l'Anyell de Déu. Pintura de Murillo, Museu del Prado (Madrid)

Aquesta imatge parla

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

El Señor me dijo: «Tú eres mi siervo, de quien estoy orgulloso.»

Y ahora habla el Señor, que desde el vientre me formó siervo suyo, para que le trajese a Jacob, para que le reuniese a Israel —tanto me honró el Señor, y mi Dios fue mi fuerza—: «Es poco que seas mi siervo y restablezcas las tribus de Jacob y conviertas a los supervivientes de Israel; te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito; / me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides sacrificio expiatorio, / entonces yo digo: «Aquí estoy.» R.

Como está escrito en mi libro: / «Para hacer tu voluntad.» / Dios mío, lo quiero, / y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu salvación / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios: / Señor, tú lo sabes. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells. Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué:

«Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.»

Després Joan testificà:

«He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: «Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant». Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

▶ Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,1-3)

Yo, Pablo, llamado a ser apóstol de Cristo Jesús por designio de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, escribimos a la Iglesia de Dios en Corinto, a los consagrados por Cristo Jesús, a los santos que él llamó y a todos los demás que en cualquier lugar invocan el nombre de Jesucristo, Señor de ellos y nuestro. La gracia y la paz de parte de Dios, nuestro Padre, y del Señor Jesucristo sean con vosotros.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó:

«Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: «Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo.» Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel.»

Y Juan dio testimonio diciendo:

«He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: «Aquél sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ese es el que ha de bautizar con Espíritu Santo.» Y yo lo he visto, y he dado testimonio de que Este es el Hijo de Dios.»

COMENTARI

El baptisme de Jesús segons l'Evangelí de Joan

La figura de Joan Baptista tal com la presenta l'Evangelí de Joan és molt diferent de la figura austera i profètica de Marc i s'allunya encara més de la figura apocalíptica que Mateu i Lluc ofereixen de la mà de la segona font sinòptica (Q). En l'Evangelí de Joan, Joan Baptista és un testimoni que és interrogat per les autoritats de Jerusalem.

Joan Baptista, simplement i senzilla és un testimoni en favor de Jesús, com ho són tantes altres figures de l'AT: Moisès (5,45-47), Abraham (8,56-58) i Isaïes (12,39-41). L'Evangelí de Joan, que es configura com un procés judicial contra Jesús, subratlla que hi ha molts testimonis en favor d'ell.

Ara bé, com tots sabem, en l'Evangelí de Joan Jesús és el protagonista únic i el centre de tota la narració. Fins i tot quan és absent de l'escena, l'atenció l'acapara Jesús. Aquesta centralitat exclusiva de Jesús fa que l'Evangelí de Joan no narri l'escena del seu baptisme. Si Jesús fos batejat per Joan podria semblar que Joan és més important que Jesús o que, almenys, ocupa un lloc més important que Jesús.

Tanmateix, l'Evangelí de Joan ofereix les dades del baptisme de Jesús: l'Esperit que davalla sobre ell en forma de colom, el missatge del cel que Jesús batejarà amb Esperit Sant. És interessant remarcar que aquesta escena donarà peu a una certa tensió entre Joan Baptista i Jesús. Ambdós bategen, en indrets propers (3,22-24). Ara bé, Jesús bateja més que Joan i fa més deixes

bles que Joan (3,26; 4,1). Jesús està sempre per damunt de Joan (cf. 10,42). L'Evangelí de Joan ve a dir que el baptisme cristià està arrelat en Jesús.

L'escena es clou amb una confessió de fe sorprenent per part de Joan Baptista: «Jesús és el fill de Déu.»

El contingut d'aquesta confessió s'anirà aclarint al llarg de tot l'Evangelí de Joan. Perquè convé tenir en compte que Jesús és el fill de Déu d'una manera molt més íntima i pregona de com ho eren el rei d'Israel, o els profetes o els homes i dones pietosos. Ara bé, al començament de l'Evangelí de Joan, aquesta confessió és com un encapçalament de tota l'obra que n'anuncia el tema central.

Oriol Tuñí, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea Pastoral de Formació

La Pastoral «La necessària qualitat espiritual» ens recorda que les àrees són espais de cooperació i de fraternitat eclesial. Cooperar (junts podem generar respostes de més qualitat) i compartir són les finalitats de l'Àrea de Formació. L'integren l'IREL, l'Acadèmia Mariana, la Delegació de Catequesi, la d'Ensenyament i la Fundació Verge Blanca per l'educació en el Lleure. El seu agrupament en aquesta àrea busca coordinar, compartir, cooperar i complementar-se per donar suport a la formació que grups, parròquies, arxiprestats i Diòcesi ofereixen als seus membres.

L'Àrea dona suport a accions formatives que ofereixen als seus membres les organitzacions que en formen part. Per això vol crear un banc de recursos i un servei d'orientació per a ajudar a dissenyar i a dur a terme les accions formatives que cada entitat ha previst i, així, elaborar el calendari d'accions formatives que s'endeguen en el Bisbat.

L'Àrea s'organitza perquè pugui posar al servei de tots recursos humans, materials formatius per a les accions formatives que cadascú planifica, per cooperar amb l'Equip d'Arxiprestos i vetllar per promoure àmbits de diàleg fe/cultura, posant-los al servei de la societat.

Mn. Lluís Sallan

Celebració a Llardecans

El poble de Llardecans ha viscut un any més la festa de la patrona la Mare de Déu de Loreto, presidida enguany per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, bisbe d'Urgell. A les 12 h del migdia, amb la capella-santuari de la patrona plena de gom a gom pels veïns del poble (encapçalats pel seu alcalde), de-

vots de la Mare de Déu de Loreto i molta gent vinguda dels pobles del voltant, s'ha iniciat una solemne Eucaristia concelebrada per diversos preveres, antics rectors i fills del poble.

L'arquebisbe Vives ha dedicat l'homilia a aquesta advocació mariana, recordant-nos que en Maria tots trobem la llar que ens acull. Una llar on ens sentim estimats i en la que rebem força per avançar.

En el moment de l'Ofertori, el poble de Llardecans ha fet ofrena dels fruits del treball i de la terra. La celebració ha conclòs amb el cant dels Goigs en lloança a la Mare de Déu de Loreto, mentre l'arquebisbe Vives, acompanyat dels concelebrants, ha pujat fins al cambril de la patrona per venerar la seva imatge.

Mn. Josep M. Cebrià Sebastià

Recés a la Catedral de Lleida

El Sr. Bisbe va dirigir la meditació i la pregària del recés d'Advent de la delegació diocesana de Litúrgia i Espiritualitat, celebrat a la capella del Santíssim de la Catedral Nova de Lleida. Durant el seu missatge, el nostre bisbe va fer referència a l'exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium*, remarcant que som l'Església dels pobres i que la nostra missió és servir-los.

Després de la meditació i la pregària hi va haver un temps d'adoració en silenci i, a continuació, la celebració de l'Eucaristia.

Benedicció dels Jesusets

Al migdia del tercer diumenge d'Advent, ha tingut lloc a la parròquia de St. Martí la benedicció dels «Jesu-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

Actes organitzats dins de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians 18-25 de gener de 2014

«És que Crist està dividit?» (1Co 1,13)

Dissabte 18 de gener:

—19 h, Eucaristia amb participació ecumènica a l'església de Sant Miquel Arcàngel de Bell-lloc.

Diumenge 19 de gener:

—12 h, Eucaristia amb participació ecumènica a la Pquia. de la Mare de Déu de Montserrat.

Dilluns 20 de gener:

—20 h, Eucaristia amb participació ecumènica a la Pquia. de Sant Llorenç.

Dimarts 21 de gener:

—20 h, Acte Central-Dioecès Ecumènic a la Pquia. de Santa Teresina del l'Infant Jesús.

Dimecres 22 de gener:

—19.30 h, Culte d'oració a l'Església evangèlica Baptista.

Dijous 23 de gener:

—19.30 h, Culte d'oració a l'Església evangèlica Ebenecer.

Divendres 24 de gener:

—19.30 h, Culte d'oració a l'Església cristiana adventista del 7è dia.

Dissabte 25 de gener:

—19.30 h, Eucaristia amb participació ecumènica a la Pquia. Verge del Pobres del Secà de Sant Pere.

sets», en un acte organitzat conjuntament amb l'Agrupació Llerdenca de Pessebristes. La benedicció ha estat protagonitzada per un gran nombre d'infants i també adults, que han portat fins a la parròquia els seus «Jesusetes» del pessebre que presidiran el Nadal a les respectives llars.

AYUDANDO A VIVIR

Démosles acogida fraterna

Los inmigrantes no dejan de ser noticia por muchos motivos no siempre fáciles de objetivar, pero para la Iglesia son hijos de Dios y la conciencia cristiana no nos permite mirar hacia otro lado, ignorándolos, y menos con el argumento de que también los de aquí tenemos problemas.

Puede que la intensidad de la inmigración haya disminuido en los últimos tiempos pero sabemos que separarse de la familia, desarraigarse de la cultura propia, aprender una lengua desconocida, vivir con el sentimiento de que muchos desconfían de ti, debe suponer un sufrimiento con consecuencias difíciles de valorar.

Gracias a Dios son muchas las personas y grupos cívicos y eclesiales sensibles que brindan a los inmigrantes un trato digno y humano dándoles ayuda. Es de justicia reconocer que la conciencia social ha mejorado mucho en nuestras tierras. Pero todavía hay muchos que les miran sólo con curiosidad, con indiferencia o con recelo. Y en los encuentros de la Visita Pastoral he podido comprobar que,

lamentablemente, hay cristianos que también participan de los prejuicios comunes en nuestra sociedad.

En la Biblia podemos encontrar mensajes que nos dan luz y nos deben hacer pensar. Frecuentemente los inmigrantes son asociados a los huérfanos y a las viudas que, entonces, eran considerados los grupos más desprotegidos. Invitaría a leer algunos fragmentos del capítulo 24 del Deuteronomio, entre los más significativos. O el Levítico (19, 33), donde Dios pide a su pueblo actitudes de justicia e, incluso, amor al inmigrante.

Por otra parte, conocemos muy bien las afirmaciones de Jesús (Mt 25,31-46) identificándose con los que tienen hambre o sed, los enfermos, los desnudos, los prisioneros... y los forasteros (inmigrantes).

Estamos, pues, ante una realidad ciertamente compleja, que también ha tratado muchas veces la Doctrina Social de la Iglesia (cfr. *Gaudium et Spes* 66,68) y el Magisterio. Una realidad que no pode-

mos dejar de lado y a la que sólo bastaría aplicar lo que llamamos misericordia y actuar en consecuencia, dejándonos afectar personalmente e identificándonos con estos hermanos y su problemática.

Los inmigrantes deben encontrar entre nosotros una acogida digna y, si hablamos de las comunidades de la Iglesia, un nuevo hogar. Necesitan lugares donde encontrarse y nuestros locales parroquiales o escolares pueden facilitar espacios donde compartir experiencias y apoyarse mutuamente.

Hay que abrir nuestros grupos y celebraciones o iniciativas catequéticas a los inmigrantes cristianos. Podemos promover espacios de diálogo y rezo con los cristianos de otras confesiones. E, incluso, los inmigrantes de religión no cristiana deberían poder encontrar en nosotros una mano tendida y la necesaria consideración a sus particularidades.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737